

Statsministeren har sagt, han vil bygge bro mellem jaet og nej. Altså det er en pudsig måde at bygge bro på, den facon, statsministeren anlægger og så siger: Jeg har godt nok ikke svaret på spørgsmålet, nu vil jeg i øvrigt ikke svare på mere.

Der er ét spørgsmål, statsministeren bliver nødt til at forholde sig til. Det er, at før den 28. september i år sagde statsministeren, da sagde regeringen, at hvis det blev et nej, ville Danmark være en andenrangs nation, en B-rangsnation i det europæiske samarbejde.

Så tillader vi os at spørge nu i dag, et godt stykke tid efter den 28. september: Er det stadig væk regeringens opfattelse, at fordi Danmark stemte nej den 28. september, skal vi betragte os selv som en andenrangs nation i det europæiske samarbejde? Er det virkelig, hvad vi kan regne med, at regeringen går ud og fortæller den undrende verden efter nej den 28. september?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 102

2) Til kulturministeren af:

Bodil Thrane (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at formanden for Statens Teaterråd i forbindelse med uddelelse af støtte til teaterformål udtaler følgende: »Nordjyske projekter er uprofessionelle. Fordelingen er sket efter en kvalitativ vurdering. Vi er ikke et egnsudviklingsråd.« (Nordjyske Stiftstidende den 16. juli 2000, 1. sektion.)?«

Bodil Thrane (V):

Af en samlet bevilling på godt 76 mio. kr. gennem Statens Teaterråd og Statens Musikråd er der tilfaldet Nordjylland 275.000 kr. plus to brugte biler. Det er på den baggrund, jeg har rejst mit spørgsmål, og jeg beder kulturministeren om at svare, om det er rimeligt – det kan man selvfølgelig godt svare – men om udtalelsen om baggrunden for rimeligheden er, at vi i det nordjyske ikke er så professionelle, at vi burde kunne få større bevillinger.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Lidt agurketid må det have været dengang i juli, da Nordjyske Stiftstidende publicerede en artikel under overskriften »Nordjyske projekter er for uprofessionelle«, for når man læser videre i artiklen, ser man, at Teaterrådets formand reelt

kun har udtalt, at et enkelt danse teater, Dance Action, ikke er professionelt. Det er ikke en værdidom, Teaterrådet dermed udsteder over ensemblet. Rådet konstaterer simpelt hen fakta om gruppens faglige baggrund, og det er dets soleklare pligt.

Kravet til Teaterrådets støttefordeling er jo for det første, at aktørerne skal være professionelle, for det andet, at projekterne skal fremme nye teaterformer eller være eksperimenterende, og for det tredje, at den geografiske spredning skal søges fremmet, og i den rækkefølge.

Jeg er overbevist om, at Teaterrådets støttefordeling er i overensstemmelse med lovens krav.

Bodil Thrane (V):

Jeg skal gøre ministeren opmærksom på, at i den samme artikel, som der bliver refereret til, siger formanden for Statens Teaterråd, at hvis kvaliteten havde været i orden, så havde flere måske været imødekommet.

Hovedparten af de ansøgninger, der har været indsendt til Statens Teaterråd, har været fra professionelle, men man har åbenbart fundet kvaliteten af dem for dårlig, og det synes jeg ministeren bør give et andet svar på end det, jeg netop har modtaget.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg synes jo, det er vigtigt, at der er armslængde i kulturpolitikken, det vil sige, at det ikke er kulturministeren eller et flertal i Folketinget, der løbende skal tage stilling til, hvad der er kvalitet i kunst. Og det er baggrunden for, at vi har en række råd og nævn, der tager stilling til, hvordan statens penge skal bruges på det her område, og for teaterområdets vedkommende spiller Teaterrådet en vældig vigtig rolle.

Jeg har fuld tillid til, at Teaterrådet rent faktisk foretager meget faglige vurderinger, når det drejer sig om at fordele rådets midler, og for så vidt angår Nordjylland, synes jeg, man skal være opmærksom på, at der jo er en række andre bevillinger til teaterområdet i Nordjylland end dem, som Teaterrådet har.

Teaterrådets opgave er først og fremmest at støtte det eksperimenterende teater, det anderledes teater, det teater, der måske i første omgang kan have vanskeligt ved at finde et publikum, mens vi har en række andre bevillinger, som gives til det mere etablerede teater. Det drejer sig bl.a. om egNSTEATERSTØTTEORDNINGERNE, som også bruges af vældig mange teatre i Nord-